

ΧΡΗΣΙΑ συνδρομή διὰ τὴν Σύρον δραχ. 30
 τὴν τῆς Σύρου δραχ. 32

ΕΡΜΗΣ

Ἐκδίδεται τὴν Τετάρτην ἐκαστῆς ἐβδομάδος.
 Τιμὴ τῆς καταχωρήσεως δι' ἑκάστον στίχον λεπ. 48

Ἐπειδὴ προτεγγίζουσιν αἱ νέαι βουλευτικαὶ ἐκλογαί, καθήκον ἱερὸν ἔχει ὁ περιοδικὸς τύπος νὰ ἐπαγχολληθῇ μετ' αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ἀντικειμένου, καὶ νὰ ἐκφράσῃ τὸ κοινὸν περὶ τοῦ ποίαν χρῆσιν πρέπει νὰ κάμῃ τὸ ἐκλογικὸν δικαίωματός του, καθόσον ἐκ τῆς καλῆς χρήσεως αὐτοῦ ἐξαρτᾶται ἡ τῆς πατρίδος εὐημερία.

Ἡ ἐξάσκηση τοῦ ἐκλογικοῦ δικαίωματος εἰς ταύτας αἱ μελλούσας βουλευτικὰς ἐκλογάς, εἶναι ἔργον τοσοῦτον σοβαρὸν, καθόσον ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων μας εἶναι ἀσθενὴ καὶ ἀθλία. Εἶναι φάρμακον τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἡ θέλει σώσει τὴν κοινωνίαν μας ἀπὸ τὸν ἐπαπειλοῦντα αὐτὴν πολιτικὸν θάνατον, ἡ θέλει ταχύνει αὐτόν.

Δὲν θέλουν ἐκλάβει νομίζομεν οἱ ἀναγνώσται μας ὡς ὑπερβολὴν ταῦτα τὰ παρ' ἡμῶν ἐκτετόμενα. Λέγομεν ἀλλ' ὅτι ἐκπαίδευται καὶ φιλαφηνῇ, ἀλλ' ὅτι ἐκπαίδευται ἐπὶ παντὲς συνολογούσιν, καὶ τὴν ὁποῖαν ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων μας ἀρκούντως ἀποδεικνύει.

Ἡ καχεξία τῆς κυβερνήσεώς μας, αἱ κατ' ὅλους τοὺς κλάδους τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας πραττόμεναι ἀναφανδὸν καταχρήσεις, ἡ διαρπαγὴ τῶν δημοσίων χρημάτων, ἡ στήριξις τῶν πηγῶν τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου, ἡ μὴ ἐμφύχωσις τῆς γεωργίας, τοῦ ἐμπορίου, τῆς ναυτιλίας καὶ τῆς βιομηχανίας μας, ἡ ἀπαρδαξιμότης ἀκολασία, ἡ διοικητικὴ καὶ δημοτικὴ παραλυσία, ὅλα ταῦτα ἐν γένει τὰ δυστυχήματα τὰ νεοφανῆ μετὰ τὴν τοῦ πολιτεύματός μας μεταβολήν, ἐκπορεύονται, ὡς εἶναι ἀναντιρρήτον, ἐκ τῆς κατὰ τὴν χεῖρτος τοῦ ἐκλογικοῦ δικαίωματος τὴν ἐποίαν μέχρι τοῦδε ἔκαμον οἱ λαοὶ τῆς Ἑλλάδος ἀρ' ἐνός, εἰς τὰ πρόσωπα τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων καὶ τῶν βουλευτῶν τῶν, καὶ ὁ ἀνώτατος ἄρχων τοῦ ἔθνους ἀρ' ἐτέρου, εἰς τὰ πρόσωπα τῶν πατέρων μας γερουσιστῶν, μ' ἐξαιρέσεις τινάς, αἵτινες μελοντοῦτο εἶναι εὐαρίθμοι.

Πολλοὶ ἐξ ἡμῶν μέμφονται τὴν Κυβέρνησιν καὶ εἰς αὐτὴν σχεδὸν ἀποδίδουσιν ὅλα τὰ δεινὰ ἐξ ὧν μαστιζέται ἡ κοινωνία μας. Ἡμεῖς ὅμως, καίτοι μὴ ἀξιοῦντες ὅτι ἡ κυβερνήσις μας εἶναι ἀναμάρτητος, φρονοῦμεν ὅτι πρέπει ν' ἀποδοθῶσι κατὰ μέγιστον μέρος τὰ δυστυχήματα μας ταῦτα εἰς ἡμᾶς τοὺς ἰδίους· διότι μὴ ἐκτιμώντες τὸ δικαίωμα τὸ ὁποῖον ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπολαμβάνω-

μεν τοῦ νὰ ἐκλέγωμεν τοὺς ἄρχοντας μας, ἐμπιστεύομεθα τὸ ἔξοχον τοῦτο κεφάλαιόν μας εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, οἵτινες μακρὰν τοῦ νὰ σκέπτονται ὑπὲρ τῶν γενικῶν τοῦ ἔθνους καὶ τῶν μερικῶν τῶν ἐπαρχικῶν συμφερόντων, εἰς ἄλλο δὲν καταγίνονται οὐδὲ ἄλλο τι ἔχουσιν ἀντικείμενον τῶν σκέψεων καὶ τῶν μεριμνῶν τῶν, εἰμὴ νὰ ἐρευνήσωσι μέσθα καὶ τρόπους τοῦ νὰ πλουτίσῃ διὰ τῶν καταχρησιῶν τῶν, καὶ νὰ πλουτίσῃ τοὺς συγγενεῖς, τοὺς οἰκείους καὶ φίλους τῶν. Ἡ δὲ κυβέρνησις διὰ νὰ ὑπάρξῃ, ἡ τοῦλάχιστον διὰ νὰ φαίνεται ὅτι ὑπάρχει, ἀναγκάζεται πολλὰκις νὰ κλείῃ τοὺς ὀρθολογικοὺς τοῦ, καὶ ἀγορεύειν ἂν μεταξὺ τοσαύτης κακοηθείας εἶναι εἰς κατὰστασιν νὰ τιμωρήσῃ τὰς καταχρήσεις τὰς ὑπ' αὐτῶν καὶ τῶν φίλων τῶν πραττομένας, νὰ ἐμποδίσῃ τὴν διαρπαγὴν τοῦ δημοσίου πλούτου καὶ νὰ ἐπιφέρῃ τὴν τοῦ κακοῦ θεραπεσίαν. Τὰ μεγάλα λοιπὸν ταῦτα παθήματα, μαθήματα πρὸς ἡμᾶς γινόμενα πρέπει νὰ μᾶς φωτίσωσιν, ἐὰν πραγματικῶς ἐπιθυμοῦμεν τὴν τῆς καταστάσεώς μας βελτίωσιν, νὰ κάμωμεν ὅσον τὸ δυνατόν καλὴν χρῆσιν τοῦ ἐκλογικοῦ δικαίωματος μας εἰς τὰς μελλούσας βουλευτικὰς ἐκλογάς, διὰ νὰ δυνηθῶμεν ν' ἀπουλώσωμεν ἂν ὅχι καθ' ὅλον κληρίαν, τοῦλάχιστον κατὰ μέρος τὰς κοινωνικὰς πληγὰς μας.

Περὶ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ δικαίωματος μας τούτου πρέπει ν' ἀποστραφῶμεν τοὺς ὅσοι διακινδυνεύοντες τὴν υγίειαν καὶ αὐτὴν πολλὰκις τὴν ζωὴν τῶν, καταβάλλοντες ἀτρίτου κόπους καὶ μόχθους καὶ ἐξαντλοῦντες τὸ χρηματικόν των, προσπαθοῦν δι' ὅλων τῶν θεμιτῶν καὶ ἀθεμιτῶν μέσων νὰ λάβωσι τὰς τοῦ λαοῦ ψήρους. Πρέπει ν' ἀποστρεφώμεθα λέγομεν τοὺς τσιούτους, σκαπτόμενοι ὅτι ἡ ἰδιοτέλεια εἶναι ὁ μοναδικὸς σκοπὸς τοσοῦτων κινήσεων καὶ θυσιῶν. Πρέπει ν' ἀποστρεφώμεθα ὡσαύτως τοὺς ὅσοι κατὰ τὴν πρότινων μηνῶν ἐπαπειλίσαντα τὴν πατρίδα μας κίνδυνον ἔδοσαν ὁπωσδήποτε ξενισμῶν δείγματα, διότι οἱ τοιοῦτοι ἐκλεγόμενοι βουλευταὶ μας δύνανται νὰ προδώσωσι ποτὲ εἰς τοὺς ξένους τὴν πατρίδα. Πρέπει ὡσαύτως ν' ἀποστρεφώμεθα τὴν κουρότητα, τὴν ἀμάθειαν καὶ τὴν δεινότητα, διότι ὕπνουνται νὰ καταστῶσιν αὐταὶ ἐρμαιοὶ τοῦ δεσποτισμοῦ· πρέπει δὲ νὰ ριψώμεν τὰ βλέμματά μας πρὸς τὴν ἀρετὴν, τὸν πατριωτισμόν, τὰ φῶτα καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς καταστάσεως, καὶ μόνον εἰς τοὺς ἔχοντας τὰ προσόντα ταῦτα νὰ δώσωμεν

τὰς ψήρους μας, καὶ τότε μόνον δυνάμεθα νὰ ἐλπίσωμεν, ὅτι βουλὴ συγκειμένη ὑπὸ τοιούτων ἀντιπροσώπων μας, θέλει δυνηθῇ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ καλὸν καὶ νὰ κτίσῃ τὴν πατρίδα ἀπὸ τὸν ἐπαπειλοῦντα αὐτὴν κίνδυνον.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

ΓΑΛΛΙΑ

Δὲν εἴμεθα ἐκ τῶν ὅσοι νομίζουσιν ὅτι ἡ ἀλλόκοτος διαγωγή τοῦ Λόρδου Παλμερστῶνος πρὸς τὴν Γαλλίαν ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς διενέξεως μέλλει νὰ ἐπιφέρῃ ἤδη τὴν ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ πτώσιν του. Τὸ καθ' ἡμᾶς ἐδείξαμεν ὅτι προσεβλήθημεν καὶ ἔχομεν δίκαιον κατὰ τοῦτο· δὲν νομίζομεν ὅμως ὅτι ἡ Βασίλισσα καὶ τὸ κοινοβούλιον τῆς Ἀγγλίας θέλουν προθυμοποιηθῇ νὰ θυσιάσωσι τὸν Λόρδον Παλμερστῶνα, διὰ νὰ καταπραῦνουν τὴν δυσανεκτικίαν μας· διότι ὁπόταν εἰς τῶν ὑπουργῶν τῆς εὐρίσκεται εἰς σύγκρουσιν μετὰ ξένης κυβερνήσεως, ἡ Ἀγγλία κατ' ἀρχὰς μὲν διακινεῖται νὰ τὸν ὑπερασπίσῃ, ἐπιφυλάττεται δὲ νὰ τὸν ἀποκηρύξῃ καὶ νὰ τὸν καταστρέψῃ ἀργότερον. Ἐπιδιοκιμάζομεν τὸν τρόπον τοῦτον τοῦ ἐννοεῖν τὴν ἐθνικὴν τιμὴν. Δὲν θέλομεν πράξει λοιπὸν μηδὲν ὅπερ δύναται νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ Λόρδου Παλμερστῶνος ὑπάρχουσαν ἔριδα, προσέχοντες καλῶς νὰ μὴν μεταβάλλωμεν αὐτὴν εἰς συζήτησιν λαοῦ πρὸς λαόν. Ὅχι. Ὅσον παράδοξον καὶ ἂν ἦναι τὸ συμβῆναι, ἡ Γαλλία ἐρίζεται προσωπικῶς μετὰ τοῦ Λόρδου Παλμερστῶνος, διότι δυστυχῶς ἀπαρέσκει αὐτὴν εἰς τὸν εὐγενῆ Λόρδον, καὶ πρὸ πολλοῦ μάλιστα συμβαίνει τοῦτο, ὅποισιδήποτε καὶ ἂν ὑπῆρξαν οἱ ἀρχηγοὶ καὶ ὑπουργοὶ τῆς, εἴτε δηλαδὴ ὁ Λουδοβίκος Φίλιππος, εἴτε ὁ Λουδοβίκος Ναπολέων, εἴτε ὁ κύριος Μολέ, εἴτε ὁ κύριος Θιέρσις, εἴτε ὁ κύριος Βρογλῆ, εἴτε ὁ κύριον Γυζώτος. Ἡδύναντο δὲ ἴσως νὰ λυτρωθῇ ἡ Γαλλία τῆς ἀπαρεσκείας ταύτης, ἐὰν καθίδρυε δικτάτορά της τὸν κύριον Κωσιδιέρον. Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ὑπερβολικόν.

Δὲν θέλομεν περιμένει ν' ἀρέσωμεν τῷ Λόρδῳ Παλμερστῶνι διὰ νὰ μᾶς ἀποδώσῃ τὴν εὐνοίαν του. Θέλο-

ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ.

Ἀναχώρησις τοῦ Λουδοβίκου Φιλίππου κατὰ τὴν 24 Φεβρουαρίου.

Συνέχεια

Ὁ κύριος τοῦ Νεμούρ ἐσυντρόφευσε μέχρι τῶν ἀπομάχων τὴν Δουκίσσαν τῆς Αὐρηλίας, ἐξῆλθε δὲ τοῦ οἴκου τοῦτοῦ ταύτοχρόνως μετ' αὐτῆς καὶ ἐκρύβη παρ' ἐνί φίλῳ του, ὅθεν ἀνεχώρησε δι' ἐνὸς ἀγγλικοῦ διαβατηρίου καὶ τοσοῦτον ἐντελὸς μετρημισμένος, ὥστε τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του, τὰ ὁποῖα ἀπῆλθον αὐτὸν ἐν Βουλωνίᾳ, δὲν τὸν ἐγνώρισαν. Ὀλίγον ἐλείψε ν' ἀποπερατωθῇ τὸ ταξιδίον του ἀνευ οὐδενὸς κωλύματος, ἐὰν εἰς τὸ διαπύλιον (barriere), ὁ φρουρὸς φέρων τὴν στολὴν ἐθνοφύλακος, ὅστις ἐξέταζε τὰ διαβατήρια, ὑποπτευθεὶς ἑσταμένην τὴν ἄμαξαν. Ἀλλ' ἰδὼν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν αὐτῆς πρόσωπον τοῦ ὁποῦν ὁ χαρακτηρισμὸς ὀλίγον ἐσυμφώνει μετὰ τὸν τοῦ Δουκὸς, εἶπε. Σὺς ζῆτῳ συγχώρησιν, κύριε, εἶμαι διαβεβαιωμένος νὰ ἐνεδρεύω τὸν δούκα τοῦ Νεμούρ. Ὁ δούξ ἐμνησίσατο διὰ τὸν ἀνεπιτήδειον ζῆλον τοῦ φρουροῦ καὶ ἐξακολουθήσας τὴν πορείαν του ἐφθασεν εἰς τὸν σιδηρόδρομον εἰς σταθμὸν πλησίον τῆς Ἀβελίλλης, καὶ μετέβη εἰς Ἀγγλίαν τὴν 25 Φεβρουαρίου.

Ἀφῆταμεν τὸν βασιλέα τὴν νύκτα τῆς 24 εἰς τὸ πένθιμον φρούριον τῆς Δρεύτης. Ὡς εἴπομεν, τὴν πρωτὰν τῆς 25 ἔλαβεν ὁ Λουδοβίκος Φίλιππος τὴν ἀγγελίαν τῆς ἐξ ἀποχωρήσεως τῆς ἀντιβασιλείας, τῆς διαλύσεως τῆς βουλῆς καὶ τῆς κατατροπῆς τῆς Μοναρχίας. Ἐπληροφo-

ρήθη ὅτι ἡ Δουκίσσα τῆς Αὐρηλίας καὶ ὁ δούξ τοῦ Νεμούρ εἰς μάτην ἐδεῖξαν ἡ μὲν τὸσαν θάρρος, ὁ δὲ τσαύτην εὐγενὴ ἀφοσίωσιν, καὶ ὅτι ἦτον ἄγνωστον ποῦ εὕρισκοντο οἱ νεανίσκοι πρίγκιπες. Ἐν ἐνὶ λόγῳ ἐπληροφoρήθη, ὅτι ἡ ἀναρχία ἐβασίλευεν ἐν Παρισίῳ, ἀπανταχοῦ δὲ ἡ ἀμφιβολία καὶ ὁ τρόμος. Ἡ ἀπροσδόκητος αὕτη ροπὴ τῶν συμβεβηκότων δετάρραξεν ὅλα τὰ μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκεῖνης σχέδιά του. Ἐκτοτε λοιπὸν κατέστη πρόδηλον ὅτι, ἔπρεπε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἰδέαν τοῦ νὰ μεταβῇ εἰς Εὐ, καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ κατοικήσῃ ἐκεῖ. Δὲν ἔμενε λοιπὸν εἰς αὐτὸν ἄλλο καταφύγιον εἰμὴ νὰ δυνηθῇ νὰ φθάσῃ εἰς τινὰ ὀχθὴν τῆς Νορμανδίας καὶ ἐκεῖθεν νὰ μεταβῇ εἰς Ἀγγλίαν.

Ἡ θυγάτηρ τοῦ στρατηγοῦ Δουμᾶ εἶχε συζευχθῇ τὸν υἱὸν τοῦ κυρίου Περθουὶ ἀρχαίου ἀξιωματικοῦ καὶ διαγγελέως τοῦ βασιλέως· ὁ δὲ στρατηγὸς ἐγνώριζεν ὅτι ὁ κύριος Περθουὶ εἶχε μικρὰν οἰκίαν τῆς ἐξοχῆς, ἡ ἀκριβέστερον εἶπε, σκιὰδα συνισταμένην εἰς δύο θαλάμους ἐπὶ τῆς ὀχθῆς ἥτις ἀπέχει τοῦ Χομφλέρ σχεδὸν κατὰ ἓν χιλιόμετρον ἐκ τῆς θαλάσσης· εἶχον δὲ ἐντὸς αὐτῆς ὀλίγα τινα ἐπιπλα, διότι τὴν ἐπετεκτέοντο ἐνίοτε τὸ θέρος οἱ ἰδιοκτῆται αὐτῆς. Ἐπρότεινον ὅθεν εἰς τὴν βασιλείαν καὶ τὴν βασιλίσσαν, ἥτις δὲν ἠθέλησε ν' ἀποχωρισθῇ αὐτοῦ, νὰ φθάσωσιν αὐτόθι. Ἡ μόνη ἀναρρεῖσα δυσκολία, εἰς τὸ σχέδιον τοῦτο ἦτον ὁ νέος ἀποχωρισμὸς καὶ ἡ διασκόρπισις τοῦ λοιποῦ τῆς οἰκογενείας.

Ὁ βασιλεὺς ὅστις εἶχεν ἰδιοκτησίας εἰς τὰ περίχωρα καὶ οἰκονόμον εἰς Δρεύσιν ἔλαβεν αὐτόθι χρήματα τινὰ μέχρι τῶν φράγ. 5000 περίπου ὡς μᾶς εἶπον δισχυρίζονται δέ τινες ὅτι ἡ ποσότης αὕτη ὑπῆρξε προῖον ἐράνου γενομένου μεταξὺ τῶν ἀγαθῶν κατοίκων τῆς πόλεως ταύτης.

καὶ δὲν ἀμφισβάλωμεν ὅτι ἤθελον εἰσπραχθῇ ταῦτα πραγματικῶς μετ' εὐχαριστήσεως, ἂν τοῦτο ἦτο ἀναγκαῖον· ἀλλὰ τὸ ἀληθές εἶναι ὅτι τὰ χρήματα ταῦτα τὰ ὁποῖα ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς εἰς Δρεύσιν ἀνῆκον εἰς αὐτόν.

Ἀπερατίσθη δὲ νὰ διευθυνθῶσιν εἰς Γραμβίλλην ὁ δούξ τοῦ Μονταντιέρ μετὰ τῆς Δουκίσσης τοῦ Νεμούρ καὶ τῶν υἱῶν τῆς πρίγκιπέσσης ταύτης ἐφ' ἀμάξης μισθωθείσης ἐκ τῆς πόλεως, (διότι ἀπέπεμψαν τὸ ἐν Ἀγίῳ Κλαυδίῳ παντορορεῖον τὴν προλαβοῦσαν νύκτα) ὁμοῦ μὲ δύο ὑπηρέτας τοῦ βασιλέως ἐπὶ τοῦ δίφρου. Ἀβόντες λοιπὸν εἰς Δρεύσιν ψευδῇ διαβατήριᾳ ἐφθασαν εἰς Γραμβίλλην ὅπου ἐμελλον νὰ ἐπιβιβασθῶσιν ἐπὶ τοῦ ταχυπλόου τῷ Ζερσέ.

Ὁ στρατηγὸς Δουμᾶς καὶ ὁ λοχαγὸς Πολύμης ἐστάλησαν ἐπὶ μικρᾷ φορτηγῷ ἀμάξῃ, διὰ νὰ διαβῶσι διὰ τοῦ σιδηροδρόμου ἐκ τοῦ Ρουέν πρὸς τὸν Ἀγίον Πέτρον τοῦ Λουβιέρου καὶ ἐκεῖθεν νὰ φθάσωσιν εἰς Ἀβρὴν διὰ νὰ προμηθευθῶσι πλοῖον, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἤθελον ἐπιβιβασθῇ οἱ Α.Α. Μ.Μ. ἐγκαταλείποντες τὴν σκιὰδα τοῦ κυρίου Περθουὶ.

Ἡ δευτέρα ἐνοικιασθεῖσα ἐν Ἀγίῳ Κλαυδίῳ ὁδοιπορικὴ ἄμαξα ἐμελλε νὰ μεταφέρῃ εἰς Χομφλέρ τὸν βασιλέα καὶ τὴν βασιλίσσαν ὑπὸ τὰ ὀνόματα ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Λεβρουῦν, καὶ ὁ στρατηγὸς Ρουμινγὺ ὑπὸ τὸ ὄνομα Δουβρέιλ μετὰ τῶν θαλαμηπόλων τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλίσσης.

Ὅταν δὲ ἐπληροφoρήθησαν ἐκ τῶν ἐκ Παρισίων ἀγγελιῶν ὅτι τὴν ἑκτασιν τοῦ δυστυχήματος, ὁ ὑποδιοικητὴς τῆς Δρεύσης κύριος Μχετᾶλ ἐδιπλασίασε τὰς περιποιήσεις του πρὸς τοὺς σεβαστοὺς ὁδοιποροὺς, ἀναβάς ἐπὶ τοῦ δίφρου τῆς ἀμάξης μετὰ τοῦ θαλαμηπόλου τοῦ βασιλέως διὰ νὰ τοὺς προστατεύσῃ χρεῖας τυχεύσεως διὰ τοῦ ἐπι-

μεν περιμένει όμως, και μεθ' υπομονής, μέχρις ότου εὐα-
ρεστηθῇ ἡ Ἀγγλία νὰ ἔχῃ εἰς τὰς διαπραγματεύσεις της
μετὰ τῶν ξένων κυβερνήσεων πρᾶκτορα συμβιβαστικώ-
τερον καὶ εὐλαγέστερον. Μέχρις ότου δὲ συμβῇ τοῦτο
δὲν ἀξίζει προφανῶς νὰ διαλεγώμεθα μετὰ τῆς Ἀγγλίας
ὡς πρὸς τὰς ὑποθέσεις τῆς Εὐρώπης, διότι μᾶς ἔφε-
ρεν αὕτη εἰς τὴν δυσάρεστον ἀνάγκην τοῦ νὰ μὴν ἐμπιστευώ-
μεθα πλέον εἰς τὸν λόγον της. Εἶναι δὲ εὐγενέστερον τὸ νὰ
μὴ συνδιαλέγεται τις μετ' οὐδενός, παρὰ νὰ ὁμιλῇ μετ'
αὐτοῦ μόνον διὰ τὴν ψεῦσιν.

Πρὸς τοῦτοις δὲν μεμφομένη τὴν Ἀγγλίαν διὰ τὴν
ὁποίαν ἔχει παράδοξον κλίσιν πρὸς τὸν Λόρδον Παλμερ-
στῶν. Αὕτη γινώσκει καὶ τὰ προτερήματα καὶ ἐλατ-
τώματα του, καὶ παραδέχεται τὰ ἀτοπήματα τῶν μὲν
διὰ τὴν ὠφελήθη ἀπὸ τὰ δέ. Τὸ καθ' ἡμᾶς πρέπει ν'
ἀπέχωμεν τοῦ λοιποῦ ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τὸν ἐξωτερικῶν
ὑποθέσεων τῆς Ἀγγλίας.

Fenum habet in cornu: cornu ferit ille: caveto

Ἐπειδὴ λοιπὸν δὲν ἔχομεν πλέον πρέσβυν ἐν Ἀγγλίᾳ,
τοῦτο θέλει μᾶς ἐμποδίσαι ἄραγε τοῦ νὰ ἡσυχάζωμεν
ἐσωτερικῶς, ἐὰν γνωρίζωμεν νὰ πράξωμεν ὅ,τι δεῖ
πρὸς τοῦτο. Ἐβλάφη ἄραγε ἐκ τοῦτου ἡ Ἰσπανία;
Εἰς καλῆτέραν εὐρέθη αὕτη θέσιν ἀφ' ότου δὲν ἀντιπρο-
σωπεύθη ἐν Μαδρίτῃ ὁ Λόρδος Παλμερστῶν. Ἐὰν ἡμε-
θα λοιπὸν βέβαιοι ὅτι ἔχοντες ἐπισήμους καλὰς σχέσεις
μετὰ τοῦ Λόρδου Παλμερστῶν δὲν ἠθέλαμεν φοβεῖσθαι
οὐδόλως τὴν πρὸς τοὺς ταραξίαις καὶ στασιαστὰς ὄλων
τῶν χωρῶν καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τοὺς ἰδικούς μας προ-
τίμησιν του, ἠθέλωμεν εἶπει ὅτι εἶναι ἐπικίνδυνον τὸ νὰ
μὴν ἔχωμεν τοῦ λοιποῦ πρέσβυν μας ἐν Λονδίνῳ. ἀλλ' ὁ
Λόρδος Παλμερστῶν ἔχει τὴν αὐτὴν κλίσιν πρὸς τοὺς
ταραξίαις, οἵτινες εἶναι ἐχθροὶ τῶν φίλων του, τὴν ὁποίαν
ἔχει καὶ πρὸς τοὺς ταραξίαις τοὺς ἐχθροὺς τῶν ἐχθρῶν
του. Τὶ κερδίζει λοιπὸν τις ἐκ τῆς φιλίας του, ἢ τί
ἀπολύει ἐκ τοῦ μίσους του; Ὑπάρχει δὲ καὶ ἑτέρα σκέ-
ψις, ἥτις μᾶς παρηγορεῖ ὅτι δὲν ἔχομεν πρέσβυν μας
ἐν Λονδίνῳ εἶναι δὲ, ὅτι τοῦτο δὲν θέλει ἐμποδίσαι μήτε
τοὺς γεωργούς μας τοῦ νὰ μετακομίζωσιν ἐν Ἀγγλίᾳ
τοὺς σίτους των.

Ἄλλως τε εἴμεθα πεπεισμένοι, ὅτι ἐπειδὴ ὁ Πρόεδρος
τῆς Δημοκρατίας διαρκεῖ ἤδη δεκακοτὼ μῆνας, καὶ
φαίνεται ὅτι στερεοῦται, ὁ Λόρδος Παλμερστῶν ἔπρε-
πε νὰ ζητήσῃ νὰ παύσῃ πρὸς αὐτὸν κακὸν τέχνασμα.
Ὁ Λόρδος Παλμερστῶν δὲν ἀγαπᾷ τὰς ἐξουσίας ὅσαι
στερεοῦνται, καὶ πρὸ δέκα ἐτῶν κατέστη ὁ ἀνὴρ ὁποῖος
ὄλων τῶν ἐπαναστάσεων καὶ ὄλων τῶν ἐπανασταστῶν.

σῆμου χαρκατῆρος του. Ἀναχωρήσαντες θέν ἐκ τῆς
Δρεῦτης ἐπρωποιοήθησαν ὅτι διευθύνοντο πάντοτε εἰς Εὐ-
και πραγματικῶς ἐσῆλθον εἰς τὴν μεγάλην ὁδὸν τοῦ Βερ-
νουίλ, ἀλλ' ὅταν ἀπεμακρύνθησαν τῆς πόλεως ἐστράφησαν
δεξιόθεν δι' ὁδοῦ φερύσης πρὸς Ἀνέτ καὶ Πατὺ πρὸς τὸ
Eure διὰ τοῦ δάσους τῆς Δρεῦτης τοῦ ἀνήκοντος κληρονομικῶ
δικαιώματι εἰς τὴν Αὐρηλιανὴν οἰκογένειαν, εἰς τρόπον ὥστε
ὁ βασιλεὺς ἐφευγεν ὅχι μόνον τοῦ βασιλείου του, ἀλλὰ προ-
σέτι ἐφευγε διὰ τῶν ἰδιαιτέρων του κτημάτων, ἔπου, μο-
λοντοῦτο ὀφειλομένον εἰς εἰπωμένον, ὅτι τὸ ὄνομα του ἐκείνη-
το δικαίως δημοτικότητά εἰς τοιοῦτον τρόπον, ὥστε φθά-
σαντες εἰς Ἀνέτ οἱ ὁδοιποροὶ οὗτοι ἐξεπλήχθησαν εὐρόντες
ἐπὶ ποδὸς ὄλον τὸ πλῆθος, τὸ ὁποῖον τοὺς ἐδέχετο μὲ ἐν-
δείξεις γενικῆς συμπαιδείας κράζον Ζήτω ὁ βασιλεὺς.

Αἱ ἀνῆσυχαι αὗται ἐπιδείξεις ἔλαβον χώραν ἕνεκα τοῦ
ἀδιακρίτου ζήλου τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ταχυδρομείου τῆς
Δρεῦσης, ὅστις ἀγνοῶν τὴν πραγματικὴν κατάστασιν τῶν
πραγμάτων, προσπάθειεν ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ κυρίου Μαρ-
σεῶλ ἀνθρωπὸν διὰ νὰ παραγγείλῃ ἵππους. Ἐπειδὴ λοι-
πὸν ἦτο πιθανὸν νὰ συμβῇ, πάντοτε ἐπὶ ἀγαθῇ προθέσει,
τὸ αὐτὸ σφάλμα καὶ εἰς τὸν ἀκόλουθον σταθμὸν τοῦ Πατ-
σὺ πρὸς τὸ Eure, ἔπου αἱ διαθέσεις τῶν κατοίκων ἠδύ-
ναντο νὰ ἦναι ὀλιγώτερον εὐνοϊκαί, ἔκρινε πρέπον ὁ κύριος
Μαρσεῶλ μετὰ τὴν ἐξέδον ἐκ τοῦ Ἀνέτ νὰ διατάξῃ τοὺς
δρομεῖς νὰ διευθυνθῶσι διὰ πλαγίας ὁδοῦ διαχωρίζου-
τὸ δάσος τοῦ Ἰδρου (ἄλλην ἰδιαιτέραν ἰδιοκτησίαν τοῦ βα-
σιλέως, γειτονιάζουσαν μὲ τὸν τόπον τὸν καταστάνα πε-
ρίφημον διὰ τὴν ὁποίαν ἐνίκησεν αὐτόθι νίκην ὁ ἐπιφανὴς
πρόγονός του Γ'ρρίκος Δ'.) πρὸς ἕτερον σταθμὸν ἐπὶ τῆς
μεγάλῃς ὁδοῦ τοῦ Ἐβραὶ ὀνομαζόμενον La Roche-Saint
André.

Ἰδοὺ τὸ μέρος τὸ ὁποῖον ἔλαβεν ἐν τῇ Εὐρώπῃ ὁ ὑπουρ-
γὸς τῆς μοναρχικῆς καὶ ἀριστοκρατικῆς Ἀγγλίας. Ἀ-
γαπᾷ τὰς ἐπαναστάσεις καὶ τοὶ μὴ ἐνεργῶν ταύτας. Δὲν
εἴμεθα ἡμεῖς μόνον ἐν Εὐρώπῃ, οἵτινες οὕτω πως σκε-
πτόμεθα περὶ τοῦ Λόρδου Παλμερστῶν. Τοιαύτη εἶ-
ναι ἡ φήμη τοῦ εὐγενοῦς Λόρδου εἰς τὴν Βιέννην, τὸ
Βερολίνον, τὴν Πετροῦπολιν, τοὺς Παρίσιους, τὴν Νεά-
πολιν, τὴν Μαδρίτην, τὴν Ρώμην καὶ τὸ Τουρίνον. Αὐ-
τὸ δὲ τοῦτο εἶναι τὸ ἀλλόκοτον τοῦ πράγματος, τὸ ὁ-
ποῖον παραδέχεται ἡ Ἀγγλία μὴ θεωροῦσα αὐτὸ ἐπι-
κίνδυνον δι' αὐτήν.

Ἀνέγνωμεν ἐσχάτως ἐξοχόν τι βιβλίον, τὴν ἱστορίαν
τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως
τῶν 1830 καὶ 1848 ὑπὸ τοῦ κυρίου Οστονβίλ ἀρχαίου
βουλευτοῦ. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο πλήρες γεγονότων
σπουδαίων καὶ νέων, πλήρες ἀληθῶν καὶ ἐξαίρετων κρί-
σεων δὲν συνετάχθη ὑπὲρ τῆς ἐνεστώσης περιστά-
σεως καὶ κατὰ τὸν Λόρδον Παλμερστῶν, ἀλλ'
ἐφαρμόζεται εἰς αὐτὴν κατάλληλως. Εἶναι ἱστο-
ρία τῆς Ἀγγλικῆς συμμαχίας καὶ τῆς χρήσεως τῆς ὁποίας
ἔκαμεν αὐτῆς ὁ Λόρδος Παλμερστῶν γενόμενος ὑπουργός.
Ἡ συμμαχία αὕτη ἔσχε πάντοτε τὰς δυσκολίας τῆς τῆς
προερχομένης νῦν μὲν ὑπὸ ἀνθρώπων, ἀλλοτε δὲ ὑπὸ
συμβεβηκότων καὶ μόνον ὑπὸ τὸν Λόρδον Ἀβερβήνον τὰ
συμβεβηκότα ἐδημιούργησαν τὰς δυσκολίας, οὗτος δὲ
τὰς ἐξωμάλυνεν. Ὑπὸ τὸν Λόρδον Παλμερστῶνα ὅμως τὰ
συμβεβηκότα γεννῶνται εὐκόλως, ἀλλ' οὗτος γεννᾷ τὰς
δυσκολίας. Ὁ Λόρδος Παλμερστῶν δὲν εἶναι ἐχθρὸς,
εἶναι ὅμως ἀποτρόπαιος συμπαίκτης (partner) καὶ εὐχα-
ρίστως μὲν ἄρχεται τοῦ παιγνιδίου μετὰ σοῦ, θέλει ὅ-
μως νὰ τὸ ἀποπερατώσῃ μόνος καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἡ
πρῶτη καθ' ἡμῶν διαστροφή τοῦ Λόρδου Παλμερστῶν
χρονολογεῖται ἀπὸ τὰ 1834 καὶ ἀπὸ τὴν συνθήκην τῆς
τετραπλοῦς συμμαχίας.

Αἱ ὑποθέσεις τῆς Ἰσπανίας ἐσυνθηκολογοῦντο κοινῇ
μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας, ὅτε αἶφνης ἐπληροσφό-
θημεν ἐν Παρίσις ὅτι ὁ Λόρδος Παλμερστῶν ἔκαμε
συνθήκην συμμαχίας μεταξὺ Ἀγγλίας, Ἰσπανίας καὶ
Πορτογαλίας ἀφῆσας ἡμᾶς κατὰ μέρος, ὡς νὰ μὴ μᾶς
ἐνδιέφερον αἱ ὑποθέσεις τῆς Χερσονήσου. Ἡ Γαλλικὴ
Κυβέρνησις διεμαρτυρήθη τότε, ὁ δὲ Λόρδος Παλμερστῶν,
ὅστις κατὰ πρῶτον ἐπειράθη νὰ μᾶς ἀποκλείσῃ, ἐδοκί-
μασεν ἐπομένως νὰ παραχωρήσῃ καὶ πρὸς ἡμᾶς μικρόν
τι μέρος εἰς τὴν συνθήκην ταύτην, ἀλλὰ δὲν ἐ-
πέτυχε, χάρις εἰς τὴν σταθερότητα τῆς Γαλλικῆς Κυβερ-
νήσεως, καὶ ὑπεχώρησεν. Ὅποσον συμφέρον λοιπὸν εἶχεν

ἡ Ἀγγλία ν' ἀποκλείσῃ ἢ νὰ παραλείψῃ τὴν Γαλλίαν ἐν
τῇ συνθήκῃ τῆς τετραπλοῦς συμμαχίας; Μὴδὲν πραγ-
ματικῶς. Ὑπῆρξε λοιπὸν τοῦτο κακοτροπία τοῦ Λόρ-
δου Παλμερστῶν καὶ ἀνευ οὐδεμιᾶς ὠφελείας.

Διὰ ταύτης τῆς συνθήκης ἐπιθεωρήσεως τῆς διαγω-
γῆς τοῦ Λόρδου Παλμερστῶν πρὸς τὴν Γαλλίαν, θέλο-
μεν μόνον νὰ καταδείξωμεν τὰς δωρεὰν κακοπραγίας
αὐτίνης δὲν προηγούνται οὐδενὲς συμφέροντος ἢ ὀ-
πολογισμοῦ Ἀγγλικοῦ. Ἐνεκα τοῦτου λοιπὸν δὲν ἀποδὶ-
δομεν εἰς τὸν Λόρδον Παλμερστῶνα τὴν περὶ τῶν ἀνα-
τολικῶν ὑποθέσεων συνθήκην τῆς 15 Ἰουνίου, διότι ἡδύ-
νατο νὰ ὑπάρχῃ ἐν αὐτῇ συμφέρον ἢ ἀντιζηλία Ἀγγλική.
Ἡ Ἀγγλία πιθανὸν νὰ ἐβλεπε δυσμενῶς τὴν ἐν Ἀλεξαν-
δρείᾳ ὑπόληψίν μας, καὶ τὴν πρὸς τὸν Μεχμέτ Ἀλὴν ὑ-
ποστήριξιν ἡμῶν. Προσέτι δὲ κατὰ τὸ ἔτος 1840 ἐπα-
ρεάσθη ὑπὸ τῆς Ῥωσσίας ὁ Λόρδος Παλμερστῶν, ἥτις ὠ-
φελήθη ἀπὸ τὴν μοναδικὴν ταύτην εὐκαιρίαν τοῦ νὰ φα-
νῇ ὅτι θέλει νὰ ἐξάρσῃ ἀπὸ τὴν Εὐρώπην δι' ἐν ἔτος τὴν
Ἰουλιανὴν Κυβέρνησιν. Καλῶς γνωρίζομεν ὅτι ὁ
Λόρδος Παλμερστῶν ἦτο τοσοῦτον εὐδιάθετος εἰς τὸν πει-
ρασμὸν τοῦτον τῆς Ῥωσσίας, ὥστε εὐχαρίστως κατέστη
ἐπηρεάζων, ἐὰν δὲν ἦτον ἐπηρεαζόμενος. Ἀλλὰ τέλος κατὰ
τὸ ἔτος 1840 ὁ Λόρδος Παλμερστῶν δὲν μᾶς ἐπαίξε
μόνος, διότι ἡ Ἀγγλία ἠδύνατο νὰ ἔχῃ ἐν τῇ Ἀνατολῇ
συμφέρον ἀντίθετον εἰς τὸ ἰδικόν μας. Δὲν μεμφομένη
θὲν τὸν Λόρδον Παλμερστῶνα διὰ τὴν συνθήκην
τοῦ 1840. Ὑπάρχει ἀρχαία παροιμία ὅτι καὶ μετὰ
τοῦ διαβόλου πρέπει νὰ ᾔται τις δίκαιος.

(ἐκ τῆς Debat)

(ἀκολουθεῖ).

Τὴν 7 Ἰουνίου ἐμελλε νὰ συζητηθῇ εἰς τὴν βουλὴν
τῶν Λόρδων τῆς Ἀγγλίας ἡ τὴν Ἑλλάδα ἀφορῶσα ὑπό-
θεσις. Ἀλλὰ τὴν 6 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ὁ Μαρκεσίος Λαν-
δὸν ἀποτεινόμενος πρὸς τὴν βουλὴν ταύτην εἶπε. Νο-
μίζω ὅτι ὀφείλω νὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν προσοχὴν τῆς βου-
λῆς ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ Λόρδου Στανλέϋ τῆς διὰ τὴν
αὐρίον ἀναβληθείσης. Περὶ τοῦ ἀντικειμένου τοῦτου
ἔγιναν διάφοροι διακονώσεις μετὰ τῆς Γαλλίας, αἵτι-
νες δὲν ἐπέφερον εἰσέτι μὴδὲν ἀποτέλεσμα, ἐλπίζω ὅμως
ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις αὗται θέλουν ἀποπερατωθῆναι
αἰσίως. Ἀλλ' εἴτε αἰσίως ἀποπερατωθῶσιν, εἴτε μὴ
θέλει γνωστῇ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν ἐντὸς ὁλίγων ἡμε-
ρῶν, ἢ δὲ συζήτῃται τὴν στιγμὴν ταύτην ἐπὶ τῆς προ-
τάσεως τοῦ Λόρδου Στανλέϋ θέλει παρεμποδίσαι τὰς
διαπραγματεύσεις ταύτας ἐλπίζω λοιπὸν ὅτι ὁ εὐγενὴς
Λόρδος ἀφοῦ σκεφθῇ περὶ τοῦτου θέλει ἀναβάλλει διὰ τι-

Ὄφειλον νὰ διαβῶσι τὸ Eure πλησίον ἐνός ἐργοστασί-
ου τοῦ ὁποῖου οἱ ἐργάται πληροσφορήντες, ἴσως ἕνεκα τῆς
ἀδιακρισίας τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ταχυδρομείου περὶ τῆς δι-
κτασίας τοῦ βασιλέως, καὶ τεταραγμένοι ἀπὸ τὰς στασια-
στικὰς πληροσφορίας τῆς τῶν Παρισίων ἐπαναστάσεως
συνθηροῦσθαι σωρηδὲν εἰς τὴν ἰδὴν τὴν ἰσπανίαν ἐμελλε
νὰ ἀκολουθήσῃ ὁ βασιλεὺς. Ὅταν δὲ ἐπληροσφορήθησαν
ὅτι ἠκολούθησαν ἄλλην ὁδὸν, τινὲς τῶν ποταφῶν τούτων
ἀνθρώπων ὠφελήθησαν ἀπὸ τὸ ἀργὸν βῆμα τῆς ἀμάξης,
ἀφοῦ διήνυσεν τὸν ποταμὸν, τὴν ἠκολούθησαν μὲ ἐχθρὴς
προθέσεις κράζοντες. Ζήτω ἡ μεταρρύθμισις, καὶ ὁ Λου-
δοβίκος Φίλιππος. Ἀλλὰ δύο ἢ τρεῖς μόνον ἔδω-
κον νὰ φθάσωσι τὴν ἀμαξάν, καὶ ἕνα καὶ τοῦτου δὲν διεκόπη ἡ
πορεία.

Εἰς Roche Saint André ἐγένετο πανήγυρις, καὶ ὡς
ἐκ τούτου τὸ ταχυδρομεῖον ἔκειτο ἐντὸς σιωνιτάτης ὁδοῦ,
Μολοντοὶ δὲ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως ἦτο κεκαλυμμέ-
νον, ἔφερε δὲ καὶ δίσπειρα πρὸς μετεμρυσμίν, ἀτομόν τι
ἐθεώρησεν ἐντὸς τῆς ἀμάξης μὲ ἀξιοσημείωτον μορφασμὸν
καὶ ὑποτιθεμένην « αὐτὸς εἶναι » ἔδραμε νὰ εἰδοποιή-
σῃ τοὺς χωροφύλακας, οἵτινες φθάσαντες παραχρῆμα, διε-
τίθεντο νὰ παρεμβάλωσι δυσκολίας, ὅτε ὁ κύριος Μαρσεῶλ
παρενέθετε τὴν ἐξουσίαν του, καὶ αὐτοὶ ἀπεσύρθησαν. Οἱ
ἵπποι ἐξεύχθησαν πάραυτα, εἰ δὲ δρομεῖς ἀνεχώρησαν καλ-
πάζοντες, προσηγορεύοντες ὅτι δὲν ἤκουσαν κραυγὰς τινὰς
ὁπισθεν αὐτῶν ἐκφερομένης « σταματήσατε σταματή-
σατε ».

Ἡ διὰ τῆς μεγαλοπόλεως Evreux δόδοσις διήγειρε
φόβον τινα. Ὁ κύριος Μαρσεῶλ παρετήρησε περίεξ πρὸς
τὰ ἀριστερὰ τῆς ὁδοῦ μικρὸν πύργον ὀνομαζόμενον Μάλ-

λεβίλλη, ὅπου ἔκρινον φρονήσεως ἔργον νὰ διαλυτερεύσωνται
Κατὰ τὴν ὁδοκίτην τῆς κατοικίας ταύτης ἦτο κα-
ποιος Δορβιλιέρος ἐπιστάτης τοῦ Βασιλικοῦ δάτους τοῦ
Βρετουίλου τοῦ ὁποῖου ἡ οἰκογένεια ἦτον ἀποῦσα τότε, ἀλλ'
ὁ ἐκμισθωτὴς αὐτοῦ Ῥενάρδος ὀνομαζόμενος πληροσφο-
θεὶς ὅτι οἱ ὁδοιποροὶ ἦσαν φίλοι τοῦ κυρίου Δορβιλιέρου,
ὑπέδεχθη αὐτοὺς εἰς τὴν ἰδίαν του οἰκίαν, οὗτοι δὲ ἐκ τι-
νων παρ' αὐτοῦ λεχθέντων πεισθέντες περὶ τῆς ἐμπιστοσύ-
νης του τῷ διοκονίστῃ ἵνες ἦσαν.

Ὁ χρητιὸς οὗτος ἀνὴρ ἐσυγκινήθη τὰ μέγιστα ἐκ τῆς
διακονίας ταύτης, καὶ προσεβόησε παραχρῆμα δι' ὅτι
ἐξήρτητο παρ' αὐτοῦ. Ἐδραμον λοιπὸν νὰ ζητήσῃ τὸν κύ-
ριον Δορβιλιέρον εἰς Evreux, καὶ ἀπέλυσαν τοὺς ταχυδρο-
μικοὺς ἵππους τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου. Ὁ δὲ κύριος Ἰδὼν ὅτι
ρετὰ ὅστις ἦτον ἡδὴ μακρὰν τῆς ἐπαρχίας του ἰδὼν ὅτι
δὲν ἦτο πλέον χρήσιμος ἀνεχώρησεν, ἀνεδέχθη δὲ τὸ ὑπό-
λοιπον τῆς ὁδοπορίας ὁ ἐκμισθωτὴς ἀνὴρ Θορβιλιέρος, παρὰ
εὐρύτης. Τότε ἔφθασε καὶ ὁ κύριος Δορβιλιέρος, παρὰ
τοῦ ὁποῖου ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς εἰς λογαριασμὸν τῶν προ-
σόδων του χίλια περίπου φράγκα καθόσον νομίζομεν.

Ἡ ἀτυνῆτης παρουσία ὁδοιπορικῆς ἀμύτης ἐντὸς τῆς αὐ-
λῆς τοῦ κτήματος διήγειρε τὴν προσοχὴν τῆς συναισθη-
τικῆς τῆς ἰδιοκτησίας καλῶς ἐνδεδυσμένοι, ἀλλ' εἰ ὁποῖοι εἶ-
Τέσσαρες ἰδίως νέοι καλῶς ἐνδεδυσμένοι, ἀλλ' εἰ ὁποῖοι εἶ-
χον, ὡς ἦτο γνωστὸν τῷ ἐκμισθωτῇ, ἐξημμένους εἰς Evreux
τὴν ἐξέτασαν λεπτομερῶς ἐπέστρεψαν ἐπομένως εἰς Evreux
ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ εὐχαριστήσωνται, ὡς ἐνομίσθη, πληροσφο-
τα τὴν περιέργειάν των ὡς πρὸς τὴν ἰδιότητα τῶν ὁδοπο-
ρων ὅταν ἡ ἀμαξία ἤθελε φθάσει εἰς τὴν πόλιν. Καὶ ἦτο
μὲν φανερόν ὅτι ἡ εἰδοσις τῆς πορείας τοῦ βασιλέως εἶχε
φθάσει εἰς Evreux εἴτε ἐκ τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου εἴτε ἐκ

